

Sygnatura akt II C 1485/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Łódź, dnia 4 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: p.o. S.S.O. Paweł Filipiak

Protokolant: Sylwia Lewy

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2014 roku w Łodzi

sprawy z powództwa M. W. (1)

przeciwko Gminie Ł.– Zarządowi D. i. T. i Wspólnocie Mieszkaniowej (...) przy ulicy (...) w Ł.

z udziałem interwenienta ubocznego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę i rentę

1. zasądza od Gminy Ł.– Zarządu D. i. T. na rzecz M. W. (1):

a) kwotę 70.000 (siedemdziesiąt tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od kwoty 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) złotych od dnia 2 lipca 2011 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych od dnia 17 października 2013 roku do dnia zapłaty;

b) kwotę 8.617,80 (osiem tysięcy sześćset siedemnaście 80/100) złotych tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 2 lipca 2011 roku do dnia zapłaty;

c) rentę miesięczną na zwiększone potrzeby w kwotach po 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych, począwszy od lutego 2014 roku i na przyszłość płatną do 10 – go dnia każdego miesiąca;

2. umarza postępowanie w stosunku do Wspólnoty Mieszkaniowej (...) przy ulicy (...) w Ł.;

3. oddala powództwo w pozostałej części;

4. nie obciąża M. W. (1) obowiązkiem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych;

5. zasądza od Gminy Ł.– Zarządu D. i. T. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 2.118 (dwa tysiące sto osiemnaście) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

6. przyznaje i nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Łodzi na rzecz adw. Z. W. kwotę 4.428 (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem) złotych tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu.

Sygn. akt II C 1485/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 20 lipca 2010 roku skierowanym do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...) przy ulicy (...) w Ł. powódka M. W. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanej:

- kwoty 5.017,80 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 3 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty;
- kwoty po 600 zł miesięcznie tytułem opłacenia pomocy opiekunki za okres od 25 czerwca 2010 roku do 25 grudnia 2010 roku z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności,
- kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 3 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty.

Uzasadniając podstawy faktyczne pozwu, wskazano, że M. W. (1) w dniu 9 lutego 2010 wskutek niezabezpieczenia przez pozwaną podczas zimy chodnika przy ulicy (...)/(...) na wysokości posesji przy ulicy (...) nr (...) w Ł. pośliznęła się na chodniku i upadła, doznając urazu w postaci wieloodłamowego złamania prawej kości udowej z przemieszczeniem odłamów.

(pozew k. 3-6)

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 listopada 2010 roku i pismach z dnia 26 stycznia 2011 roku i 24 czerwca 2011 roku Wspólnota Mieszkaniowa (...) przy ulicy (...) w Ł. wniosła o zawiadomienie o toczącym się postępowaniu (...) S.A. i wezwanie go do udziału w sprawie z uwagi na to, że w dniu 20 maja 2009 roku zawarta została umowa o odpowiedzialności cywilnej, która obejmuje odpowiedzialność deliktową i kontraktową. Ponadto pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, wskazując, iż należycie wypełnia ciężące na niej jako zarządcy obowiązki związane z utrzymaniem czystości i porządku, w tym odśnieżania chodnika przy nieruchomości znajdującej się przy ulicy (...).

(odpowiedź na pozew k. 50, pisma k. 67-68, 100-101)

Postanowieniem z dnia 3 lutego 2011 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zawiadomił o toczącym się postępowaniu Towarzystwo (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W..

(postanowienie k. 76)

Wezwana na wniosek powódki do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej Gmina Ł. w odpowiedzi na pozew z dnia 15 lipca 2011 roku wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Strona pozwana podała, że twierdzenia Wspólnoty Mieszkaniowej, iż do zdarzenia doszło na przejściu przy ulicy (...), a zatem wzdłuż nieruchomości, wskazują na brak legitymacji Gminy Ł. za skutki niniejszego postępowania. Z ostrożności procesowej pozwana zakwestionowała również zasadność oraz wysokość roszczeń powódki.

(protokół rozprawy k. 109-110, odpowiedź na pozew k. 114-118)

Pismem z dnia 19 grudnia 2011 roku Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zgłosiła swoje przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej (...) przy ulicy (...) i wniosła o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego oraz zasądzenie od powódki na rzecz interwenienta ubocznego zwrotu kosztów postępowania, z tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Interwenient uboczny przyłączył się do stanowiska pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej i zaprezentowanej przez nią argumentacji prawnej i faktycznej.

(pismo k. 155-159)

W piśmie z dnia 24 czerwca 2013 roku powódka rozszerzyła powództwo, wnosząc o zasądzenie od pozwanych na jej rzecz kwoty 70.000 zł z tytułu zadośćuczynienia, z tym że w zakresie kwoty 20.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pisma rozszerzającego powództwo pozwanym.

(pismo k. 240)

Postanowieniem z dnia 8 października 2013 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, sygn. akt II C 605/10, stwierdził swą niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Łodzi jako właściwemu rzeczowo.

(postanowienie k. 242)

W piśmie z dnia 10 stycznia 2014 roku ustanowiony z urzędu pełnomocnik powódki sprecyzował roszczenie w ten sposób, że w przypadku uznania, iż do wypadku doszło na terenie nieruchomości należącej do Gminy Ł., wniósł o zasądzenie od pozwanej:

- kwoty 8.617,80 zł tytułem odszkodowania,
- renty w wysokości 650 zł miesięcznie z tytułu zwiększenia potrzeb powódki w przyszłości,
- kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- kwoty 60.000 zł tytułem odszkodowania za trwałe uszczerbek na zdrowiu.

(pismo k. 271-274)

Na rozprawie w dniu 21 stycznia 2014 roku pełnomocnik powódki cofnął powództwo w stosunku do Wspólnoty Mieszkaniowej (...) przy ulicy (...) w Ł. bez zrzeczenia się roszczenia. W pozostałym zakresie popierał powództwo i wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, oświadczając, że nie zostały one uiszczone ani w całości, ani w części

Pełnomocnik pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej (...) przy ulicy (...) w Ł. wnosił o umorzenie postępowania w stosunku do Wspólnoty i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(protokół rozprawy 21.01.2014r. – 00:12:44, 00:14:04, 00:21:59, 00:22:36)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 lutego 2010 roku w Ł. około godziny 11 powódka M. W. (1) wracając ze sklepu, skręciła z ulicy (...) w ulicę (...). Powódka miała założone buty na płaskim obcasie, w ręku trzymała torebkę z wędliną i kilogramem jabłek. Po skręceniu w ulicę (...) na wysokości rynny zamontowanej na nieruchomości położonej wzdłuż tej ulicy powódka poślizgnęła się na trylinkowej drodze dojazdowej.

(zeznania powódki protokół rozprawy 21.01.2014r. – 00:15:31 w zw. z k. 143-144, 00:15:31, zaświadczenie k. 23, zeznania świadka A. O. k. 139-141)

Płyta na ulicy (...) był odśnieżona, natomiast droga na ulicy (...) była przyprószona śniegiem. Z rynny znajdującej się na nieruchomości położonej przy ulicy (...) ciekła woda, która zamarzała. Powstający lód był niewidoczny, przykryty śniegiem.

(zeznania powódki protokół rozprawy 21.01.2014r. – 00:15:31 w zw. z k. 143-144, 00:15:31, zeznania świadków: A. O. k. 139-141, W. J. k. 141-142)

Na skaleczonej ręce na skutek upadku M. W. (1) nie zauważyła pisaku.

(zeznania powódki protokół rozprawy 21.01.2014r. – 00:15:31 w zw. z k. 143-144, 00:15:31)

Bezpośrednio po zdarzeniu powódka została zawieziona karetką pogotowia do szpitala im. R. w Ł., a następnie przetransportowana do Szpitala im. dr E. S. w Ł.. W szpitalu w tym była hospitalizowana na Oddziale Ortopedycznym

do 25 lutego 2010 roku z rozpoznaniem wieloodłamowego złamania przezkrętarzowego prawej kości udowej z przemieszczeniem odłamów. W dniu 15 lutego 2010 roku powódka została poddana zabiegowi operacyjnemu repozycji otwartej, zespolenia złamania śrubopłytki D..

(zaświadczenie k. 23, historia choroby k. 24-25, karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 25, zeznania świadka A. O. k. 139-140, zeznania powódki protokół rozprawy 21.01.2014r. – 00:15:31 w zw. z k. 143-144)

Po opuszczeniu szpitala powódką opiekowała się jej wnuczka A. O., z którą przed wypadkiem M. W. (1) mieszkała. Przez pierwszy tydzień powódka nie wstawała z łóżka, korzystała z pampersów. Po tym okresie prowadzona była do toalety przy pomocy chodzika. Nie mogła samodzielnie chodzić, umyć się, przygotować posiłków, herbaty. W czynnościach typu sprzątanie, gotowanie pomagały powódce córka i wnuczka.

(zeznania świadków: A. O. k. 139-141, D. O. k. 141, zeznania powódki protokół rozprawy 21.01.2014r. – 00:15:31 w zw. z k. 143-144)

Po wypadku powódka zakupiła poduszki, materac oraz prześcieradło na łączną kwotę 135,40 zł. Natomiast za wynajem wózka inwalidzkiego, kuli i nastawki za cztery miesiące zapłaciła 200 zł.

(faktura VAT, dowody wpłaty, protokół wypożyczenia sprzętu rehabilitacyjnego k. 33)

W listopadzie 2010 roku z uwagi na braku zrостu kości (staw rzekomy) M. W. (1) została poddana zabiegowi operacyjnemu – endoprotezoplastyce stawu biodrowego prawego.

(karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 226)

Do chwili obecnej M. W. (1) wymaga pomocy przy czynnościach higienicznych, przenoszeniu ciepłych posiłków z kuchni do pokoju. Zimne posiłki przenosi w reklamówce. Powódka porusza się o kuli, nie może siadać na niższym krześle. Nie wychodzi sama w domu. Zażywa leki przeciwbólowe – K..

(zeznania świadków: A. O. k. 139-141, D. O. k. 141, zeznania powódki protokół rozprawy 21.01.2014r. – 00:15:31 w zw. z k. 143-144, 00:20:38)

M. W. (1) ma 71 lat. Otrzymuje rentę w wysokości 1.050 zł. Jej wydatki związane z utrzymaniem mieszkania to komorne i prąd.

Przed wypadkiem powódka była osobą aktywną, czasami opiekowała się dziećmi, uzyskując z tego tytułu dodatkowe pieniądze.

(zeznania powódki protokół rozprawy 21.01.2014r. – 00:20:38)

U powódki z punktu widzenia ortopedycznego rozpoznano stan po alloplastyce bezcementowej stawu biodrowego prawego z powodu stawu rzekomego nasady bliższej kości udowej, po przebytym złamaniu i leczeniu operacyjnym.

Wypadek z dnia 9 lutego 2010 roku spowodował u M. W. (1) trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 30%.

Rozmiar cierpień fizycznych i psychicznych jest osobistym odczuciem powódki, jednak w tym przypadku można przyjąć z dużą dozą prawdopodobieństwa, iż były one stopnia znacznego i trwały co najmniej do lutego 2011 roku, następnie zmniejszały się.

Powódka w trakcie leczenia zmuszona była przyjmować leki przeciwbólowe przez 6 tygodni po każdym z zabiegów operacyjnych i leki przeciwbólowe przez około rok, a ich koszt kształtuje się w granicach 50 zł – 80 zł miesięcznie. W chwili obecnej powódka również może być zmuszona do okresowego zażywania leków przeciwbólowych. Zasadne było zakupienie poduszek i materaca dmuchanego.

M. W. (1) musiała korzystać z pomocy osób trzecich w stopniu znacznym, tj. 4-6 godzin dziennie przez rok od dnia wypadku, a w chwili obecnej może zachodzić konieczność pomocy osób trzecich w wymiarze 1-2 godzin dziennie.

Ze względów ortopedycznych powódka nie ma zwiększonych potrzeb.

Leczenie powódki spowodowane skutkami urazu z dnia 9 lutego 2010 roku jest zakończone – stan zdrowia jest utrwalony i nie należy oczekiwać istotnych zmian.

Powódka nie musi korzystać z wózka inwalidzkiego, natomiast zachodzi konieczność posiłkowania się kulą łokciową przy chodzeniu.

(pisemna opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii T. Z.k. 222-225)

Stawka (...) Komitetu Pomocy (...) za jedną godzinę usług opiekuńczych w dni powszednie wynosiła:

- od lipca 2009 roku do czerwca 2013 roku – 9,50 zł,

- od lipca 2013 roku do chwili obecnej – 11 zł.

(okoliczność bezsporna)

Sąd dokonując ustaleń faktycznych, oparł się na powołanych wyżej dowodach. Wydaną opinię przez biegłego z zakresu ortopedii T. Z. Sąd uznał za rzetelną i wyjaśniającą wszystkie konieczne do rozstrzygnięcia kwestie. Została ona wykonana zgodnie z тезami dowodowymi w oparciu o analizę akt sprawy.

Sąd pominął zeznania świadków A. O., D. O., W. J. i K. J. w zakresie ich twierdzeń co do miejsca upadku powódki, bowiem nie byli oni bezpośrednimi świadkami zdarzenia. Wiedzę o dokładnym miejscu poślizgnięcia się posiadała tylko powódka.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy rozważyć kwestię odpowiedzialności pozwanej za skutki wypadku powódki, albowiem od przyjęcia bądź też wykluczenia tejże odpowiedzialności zależeć będą dalsze dywagacje jurydyczne co do zakresu tej odpowiedzialności.

Strona powodowa ostatecznie wniosła o zasądzenie kwoty zadośćuczynienia, odszkodowania oraz renty od Gminy Ł.– Zarządu D. i. T.

Podstawę żądania pozwu stanowi przepis art. 415 k.c. regulujący odpowiedzialność za wyrządzenie szkody czynem niedozwolonym. Dla przyjęcia odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku niezbędne jest spełnienie łącznie trzech przesłanek tj. winy pozwanego, zaistnienia szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zawinionym działaniem. Zauważyć w tym miejscu należy, iż czyn niedozwolony oznacza kategorię prawną obejmującą swym zakresem przedmiotowym zachowania (działania jak i zaniechania) polegające na naruszeniu pewnych ogólnych tj. spoczywających na każdym i względem każdego, reguł ostrożności, dbałości o interesy, życie i zdrowie innych podmiotów.

M. W. (1) doznała uszczerbku na zdrowiu wskutek poślizgnięcia się na trylinkowej drodze dojazdowej, która jest drogą gminną, co wynika z przepisów ustawy dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (Dz. U. 2013, poz. 260) oraz ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. 2013, poz. 594).

Zgodnie z art. 2a ust. 2 w/w ustawy drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne stanowią własność właściwego samorządu województwa, powiatu lub gminy.

W oparciu o treść art. 19 ust. 1 i 2 w/w ustawy organ administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego, do którego właściwości należą sprawy z zakresu planowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg, jest zarządcą drogi.

Zarządcami dróg, z zastrzeżeniem ust. 3, 5 i 8, są dla dróg:

- 1) krajowych - Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad;
- 2) wojewódzkich - zarząd województwa;
- 3) powiatowych - zarząd powiatu;
- 4) gminnych - wójt (burmistrz, prezydent miasta).

Zarządca drogi, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2-4 i ust. 5, może wykonywać swoje obowiązki przy pomocy jednostki organizacyjnej będącej zarządem drogi, utworzonej odpowiednio przez sejmik województwa, radę powiatu lub radę gminy. Jeżeli jednostka taka nie została utworzona, zadania zarządu drogi wykonuje zarządca (art. 21 ust. 1 ustawy).

Uchwałą Rady Miejskiej w Ł. z dnia 5 marca 2003 roku nr (...) z dniem 1 kwietnia 2003 roku utworzono jednostkę budżetową Zarząd D. i. T. z siedzibą w Ł., której przedmiotem działalności jest wykonywanie zadań pozostających w zakresie obowiązków zarządcy drogi, w szczególności zarządzania drogami publicznymi w granicach administracyjnych miasta Ł..

Natomiast w myśl art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. 2013, poz. 594) zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego.

Pomiędzy naruszeniem czynności narządów ciała powódki a winą pozwanej Gminy Ł. – Zarządu D. i. T. zachodzi w okolicznościach sprawy adekwatny związek przyczynowy, o którym traktuje przepis art. 361 k.c. Doprowadzenie do złego stanu powierzchni, po której przemieszczają się ludzie, zwiększa bowiem każdorazowo prawdopodobieństwo upadku i powstania związanych z tym dolegliwości. Spełnione są przeto przesłanki odpowiedzialności pozwanej względem powódki za skutki wypadku. W niniejszej sprawie nie zachodzą okoliczności wyłączające odpowiedzialność pozwanej, w szczególności nie zostało przez pozwaną wykazane, że szkoda powstała w innych okolicznościach niż opisane przez powódkę, ani też, by odpowiadał za nią inny podmiot.

W zakresie żądania zapłaty zadośćuczynienia podnieść należy, iż zgodnie z przepisem art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. W rozpoznawanej sprawie odniesionym przez M. W. (1) obrażeniom ortopedycznym towarzyszył ból oraz inne przykre doznania natury fizycznej i psychicznej, jak konieczność poddania się dwutygodniowej hospitalizacji, zabiegom operacyjnym, unieruchomieniu, konieczności poruszania się przy pomocy wózka inwalidzkiego oraz chodzika. Powódka musiała korzystać z pomocy osób trzecich w stopniu znacznym. Rozmiar dolegliwości fizycznych i psychicznych, jakie na skutek przedmiotowego zdarzenia stały się udziałem powódki, był znaczny i trwał one co najmniej do lutego 2011 roku. Obrażenia, których doznała M. W. (2) w wyniku przedmiotowego wypadku, spowodowały u niej 30 % trwały uszczerbek na zdrowiu. Powódka nie odzyskała pełnej sprawności, wprawdzie nie musi korzystać z wózka inwalidzkiego, jednakże zachodzi konieczność posiłkowania się przez nią kulą łokciową przy chodzeniu.

Mając powyższe na względzie, jak również biorąc pod uwagę nasilenie oraz czas trwania dolegliwości fizycznych, sąd doszedł do przekonania, że stosowną sumą zadośćuczynienia byłaby kwota 70.000 zł. W ocenie sądu zadośćuczynienie w tej kwocie uwzględnia jego istotę, która polega na zapewnieniu pokrzywdzonemu satysfakcji przez dostarczenie

określonej kwoty pieniężnej z przeznaczeniem na konsumpcję dóbr materialnych i duchowych. Z w/w względów powództwo z zakresie pozostałej żądanej przez powódkę kwoty zadośćuczynienia, tj. 40.000 zł, Sąd oddalił.

O odsetkach ustawowych naliczanych od zasądzonej kwoty tytułem zadośćuczynienia kwoty orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c., zasądzając je:

a) od kwoty 50.000 zł od dnia 2 lipca 2011 roku (dzień następny po doręczeniu Gminie Ł. pozwu) do dnia zapłaty;

b) od kwoty 20.000 zł od dnia 17 października 2013 roku (dzień następny po doręczeniu Gminie Ł. pisma powódki rozszerzające powództwo) do dnia zapłaty.

Stosownie do treści art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Jednocześnie żądanie zasądzenia renty (w tym renty skapitalizowanej) znajduje podstawę prawną w przepisie art. 444 § 2 k.c., według którego jeżeli zwiększyły się potrzeby poszkodowanego może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Podnieść trzeba na wstępie, iż przyznanie renty z tytułu zwiększonych potrzeb na podstawie art. 444 § 2 k.c. nie jest uzależnione od wykazania, że poszkodowany te potrzeby faktycznie zaspokaja i ponosi związane z tym wydatki. Do przyznania renty z tego tytułu wystarcza samo istnienie zwiększonych potrzeb, jako następstwo czynu niedozwolonego (por. wyrok SN z 11. 03. 1976 r., IV CR 50/76, OSNCP 1977/1/11). W rozpoznawanej sprawie, na skutek przedmiotowego wypadku u poszkodowanej powódki powstała szkoda w związku z koniecznością zaspokojenia zwiększonych potrzeb w zakresie korzystania z pomocy innych osób oraz zakupu leków, poduszki i materaca.

Nie ulega wątpliwości, że w okresie bezpośrednio następującym po wypadku M. W. (1) wymagała wzmożonej pomocy i opieki innej osoby w wykonywaniu podstawowych czynności życia codziennego, ponieważ była unieruchomiona, nie była w stanie samodzielnie się poruszać i wykonywać podstawowych czynności. Następnie poruszała się przy pomocy wózka, chodzika, co niewątpliwie stanowiło w codziennym funkcjonowaniu powódki duże utrudnienie. Powódka była zdana na pomoc córki i wnuczki. M. W. (1) domagała się odszkodowania w łącznej wysokości 8.617,80 zł, w tym zwrotu kosztów pomocy osób trzecich od 25 lutego 2010 roku do 25 grudnia 2010 roku. Najbardziej obiektywnym kryterium ustalenia wysokości świadczenia z tytułu zwiększonych potrzeb powódki jest oszacowanie skali czasowej pomocy, której wymagała po wypadku i kosztów leków, które w związku ze zdarzeniem musiała przyjmować. Jako miarodajne do oceny kosztów opieki przyjęte zostały przez sąd stawki stosowane przez (...). Stawki te stosowane są na rynku usług opiekuńczych i to przez stowarzyszenie charytatywne, nie ma więc podstaw do twierdzenia, iż są one zawyżone. Istnienie zwiększonych potrzeb musi powodować zasądzenie odszkodowania (renty) w wysokości ustalonej w oparciu o ceny rynkowe. Takimi cenami, jak to zostało już powiedziane, są stawki stosowane przez (...).

Mając powyższe na uwadze, sąd w ramach odszkodowania zasądził na rzecz powódki kwotę odpowiadającą kosztom opieki osób trzecich w wymiarze określonym przez biegłego ortopedę, czyli średnio 5 godzin dziennie, z zastosowaniem stawek (...). Przyjmując zatem, że powódka od dnia 25 lutego 2010 roku do 25 grudnia 2010 roku wymagała pomocy 5 godzin dziennie, a stawka pełnej odpłatności za usługi opiekuńcze w tym okresie za jedną godzinę to 9,50 zł, koszt pomocy osób trzech wyniósł łącznie 14.420 zł. W ramach odszkodowania uwzględnić należy także leki przeciwbólowe, których koszt zgodnie z opinią biegłego wynosił 70 zł miesięcznie przez rok, czyli łącznie 840 zł, zakup poduszki i materaca – 135,40 zł oraz wynajem wózka inwalidzkiego, kuli i nadstawki w wysokości 200 zł.

Ogółem w związku z wypadkiem w okresie od lutego 2010 roku do lutego 2011 roku M. W. (1) poniosła szkodę majątkową w łącznej kwocie 15.595,40 zł. Sąd zasądził jednakże na jej rzecz odszkodowanie w wysokości 8.617,80 zł, mając na względzie treść art. 321 § 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie.

O odsetkach ustawowych naliczanych od zasądzonej kwoty tytułem odszkodowania kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., zasądzając je od dnia 2 lipca 2011 roku, czyli od dnia następnego po doręczeniu Gminie Ł. pozwu, do dnia zapłaty.

M. W. (1) domagała się zasądzenia renty na zwiększone potrzeby na przyszłość w kwotach po 650 zł miesięcznie

W ramach zwiększonych potrzeb wywołanych skutkami wypadku z dnia 9 lutego 2010 roku uwzględnionych przez Sąd w ramach renty na zwiększone potrzeby na przyszłość znalazły się koszty sprawowania opieki nad powódką przez osoby trzecie w wymiarze 2 godzin dziennie (30 dni x 2 h x 11 zł = 660 zł) oraz koszty zakupu leków (30 zł), czyli łącznie 690 zł. Uwzględniając żądanie powódki, Sąd zasądził z omawianego tytułu kwotę 650 zł miesięcznie począwszy od lutego 2014 roku, przyjmując, że roszczenie w tym zakresie zostało zgłoszone w styczniu 2014 roku, i na przyszłość.

W związku z cofnięciem przez powódkę powództwa stosunku do Wspólnoty Mieszkaniowej bez zrzeczenia się roszczenia, na co pozwana wyraziła zgodę, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w stosunku do pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej (...) przy ulicy (...) w Ł..

Sąd w oparciu o przepis art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążenia powódki obowiązkiem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, mając na uwadze jej trudną sytuację materialną i stan zdrowia. M. W. (1) utrzymuje się z renty w wysokości 1.050 zł. Do chwili obecnej może zachodzić konieczność pomocy osób trzecich.

O obowiązku zwrotu kosztów sądowych, od których powódka została zwolniona, a na które składała się opłata od pozwu w wysokości 6.321 zł oraz wynagrodzenie biegłego w kwocie 382,24 zł Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art. 100 zd. 1 k.p.c. i zasądził od Gminy Ł.– Zarządu D. i. T. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 2.118 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Zgodnie z przepisem § 6 pkt 6 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461) Sąd przyznał i polecił wypłacić na rzecz adwokata Z. W. ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 4.428 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu.